

FLEMMING OG KVIK

**JOHANNES MEYER · JØRGEN REENBERG
GHITA NØRBY · BERTHE QVISTGAARD
GUNNAR LAURING · LOUIS MIEHE-RENARD
BJARNE FORCHAMMER · ASTRID VILLAUME** og 25 dejlige unger

Isenesat af **GABRIEL AXEL** 26. 10. 60.

Produktion: ISIS FILM A/S
Udlejning: PANORAMA FILM

PANORAMA FILM

præsenterer

FARVEFILMEN

"FLEMMING og KVIK"

— frit efter Gunnar Jørgensens berømte Flemming-bøger.

Produktion: Isis Film A/S. *Producenter:* Lilly og Børge Slot.
Manuskript: Børge Müller. Efter synopsis af Børge Slot. *Drejebog:* Gabriel Axel. *Fotograf:* Jørgen Skov, D.F.F. *Musik:* Morten Reesen. *Lyd:* Jens Egil Hansen. *Dekorationer:* Kai Rasch.
Atelier og Laboratorium: Nordisk Film.
Udlejning: Panorama Film.

Instruktion: GABRIEL AXEL

Farver: Eastman Color.

PERSONERNE

Rektor Halling		Johannes Meyer
Lærer Winther		Jørgen Reenberg
Magister Jespersen	..	Bjarne Forchhammer
Frk. Balle		Berthe Qvistgaard
Frk. Birk		Ghita Nørby
Pedellen		Louis Miehe-Renard
Flemmings far		Gunnar Lauring
Flemmings mor		Astrid Villaume
Flemming		Steen Flensmark
Kvik		Per Geckler
Frederik		Niels Bendtsen Pedersen
Tykke-Lars		Tom Jacobsen
Inger		Elisabeth Rygaard
Henrik Skov		Per Hartlev
Tvilling-søstre		Helle og Lykke Nielsen
Lillebror Søren		Jan Priiskorn Schmidt

samt John Lomholt, Peter Gregers, Hans Henrik Møller, John Klysner, Bjarne Christensen, Bent Hagensen, Peter Rasmussen, Steen Larsson, Niels-Oluf Drewsen Petersen, Søren Hall, Ole Vittrup, Lene Christiansen, Gytte Nielsen, Anne Carstensen, Kirsten Wøldike Schmidt og Marianne Slot.

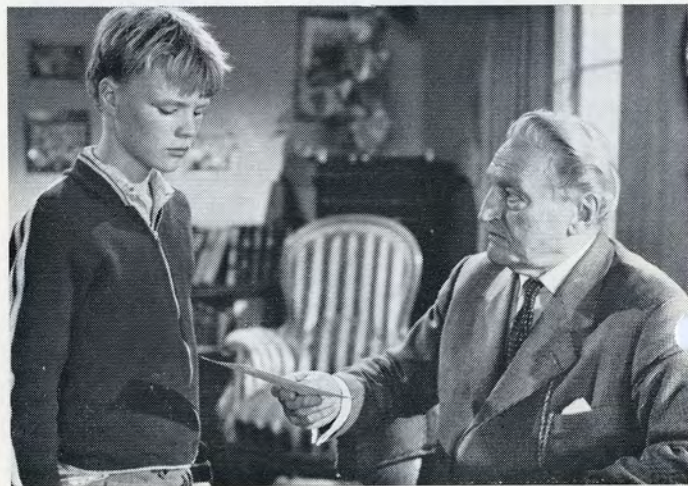

Flemming og Kvik

Det er første dag efter sommerferien. Solbrændte og glade strømmer børn i alle aldre, forældre og lærere til rektor Hallings skole i et af storbyens forstadskvarterer. Den gamle, hvidhårede skolemands popularitet spejler sig i alle de glade smil, han modtager fra eleverne – og ses af de mange barnenæver, der ustandselig rækkes op mod ham.

Også blandt skolens uroligste og mest humørfyldte klasse – den nye 2. mellem – er rektor Halling en populær skikkelse. Det gælder både Flemming Holm, klassens „vanskelige“ dreng – spilopmageren Knud Sonne, kaldet Kvik – den djærve, runde „Tykke-Lars“ – den alvorbetonede duks, Henrik Skov – lille, henrivende Inger – og alle de andre mere eller mindre lystige drenge og piger. Alle nikker smilende til deres rektor.

Hvoraf nu denne kolossale popularitet? Er det, fordi børnene får lov at gøre, hvad de vil i den skole? Er rektor Halling alt for flink?

Flemmings far, grosserer Holm, synes det – og truer med at sætte drengen i en anden skole, hvis hans opførsel ikke bedres. Men rektor Hallings popularitet skyldes simpelt hen hans aldrig svigtende kærlighed til og usvigelige tro på børnene. Igennem et langt liv har han utrætteligt arbejdet efter mottoet: Prøv – med kærlighedens stærke arm! Og i utallige tilfælde har han fundet guldkorn frem hos børn, der af andre blev stempet som frække, flabede og umulige.

I denne film følger vi en af dem, rektor Hallings hjerte står nærmest – Flemming Holm. Vi ser, at Flemming er en frisk og velbegavet fyr, men en rebelsk og trodsig natur. Og vi får lidt at vide om, *hvorfor* han er det – og vi forstår, hvorfor rektor Halling med alle midler prøver at beholde drengen i sin skole – trods faderens og visse læreres modsatte indstilling. Hjemme går Flemmings drillerier ud over lillebror Søren, og i skolen er det navnlig frk. Balle og – først og sidst – magister Jespersen, han er på kant med. Forholdet mellem den strenge lærer og den trodsige elev udvikler

sig i uheldig retning og fører til filmens dramatiske kulmination.

Tro ikke, Kvik er glemt. Tværtimod. Gennem hele filmen spiller han med sit ukuelige gå-på-humør en meget væsentlig rolle. Kvik er fra naturens side dejlig ukompliceret – en glad sjæl, der altid slipper fra narrestregerne med livet i behold. En af dem, solen har valgt at skinne på, og som kvitterer for det ved at lade andre nyde godt af det.

Også 2. mellems nye elev, Frederik, bør nævnes. Han er lidt af en skidt knægt, der forsøger at vælte Flemming ned fra „føretronen“, og som prøver at gøre indtryk på Flemmings søde veninde, Inger. Ingen af delene lykkes, og vi aner, at Frederik finder sin rette plads i klassen.

Blandt skolens lærerkræfter skal først og fremmest nævnes den unge Anton Winther, der i sit første år på rektor Hallings skole får det vanskelige hverv som 2. mellems klasselærer. Nye lærere – og vikarer – er altid sikre skydeskiver for børns opfindsomhed, men det varer ikke længe, før Winther har „krammet“ på klassen. Svæ-

rere er det for vikaren, frk. Birk, men her træder Winther galant til – og inden længe drejer deres samtaler sig også om andet end skolebørn.

Børn har godt af at blive undervist af forskelligt indstillede lærere. Derfor finder vi også lærere som magister Jespersen og frk. Balle på rektor Hallings skole. De er af den strenge, overmåde dygtige type, der ikke går på akkord med lektierne, men som ikke altid *forstår* børnene og deres reaktioner. Det tryk, de og mange forældre *kan* lægge på børn, avler let et modtryk, der giver sig udslag på vidt forskellige måder. Og her er vi – måske – ved pointen!

I skolen – som overalt i livet – påvirkes vi af vore omgivelser. Hvis derfor nogle flere af os – ligesom rektor Halling – ejede det lyse sommersind og troen på, at der findes guldgrube i ethvert menneske – og hvis vi lidt oftere prøvede med „kærlighedens stærke arm“ – ja, så skulle der være mulighed for mange lykkelige slægter efter os. Det er – sådan set – op til hver enkelt af os!

„Hvordan vi fandt 25 børn“

For alle filmproducenter er der uhyre vanskeligheder at overvinde, før den første meter film kan optages. Økonomi, instruktør, manuskript, skuespillere, atelier – alt skal være i orden, før startskuddet kan lyde.

Da vi gik i gang med denne filmatisering af Gunnar Jørgensen populære Flemming-bøger, stod det klart, at vi måtte se endnu en vanskelighed i øjnene, nemlig den at finde de 25 børn, der skulle spille filmens II mellem. Og særlig umage måtte vi gøre os for at finde frem til bøgernes hovedpersoner, Flemming, Kvik, Frederik, Tykke-Lars, Inger m. fl. Vi var klar over, at alt afhang af, om vi kunne finde børn frem, der kunne leve op til de tusindvis af læseseres forestillinger om disse figurer.

Det *blev* en vanskelig opgave. Men også meget interessant og morsom! Så snart de første meddelelser om vore planer sivede ud i dagspressen, begyndte det at strømme ind med tilbud. Der var hurtigt nok til flere klasser, men for at få så stort et materiale at arbejde med som muligt skrev vi til 160 københavnske skoler og bad om deres velvillige assistance. Og nu kom der gang i foretagendet! Daglig væltede en masse breve ind ad brevsprækken med fotos og oplysninger om de forskellige elever. „Jagten“ gik for alvor ind. I dage- og ugevis talte vi med børn – først hjemme privat – senere ude på Nordisk Film. Vi spurgte, lyttede – og noterede ned. Ville de ofre sommerferien for at spille med? Masser ville. Jamen, du siger, dine forældre skal til Tyskland! Hvad så med dig? Det går sagtens, lød svaret, jeg kan leve af dåsemad! Interessen for at komme med var kolossal. Hvad vil I helst spille? Kvik! kor det omgående. Han er den skæggeste! Hvor høj er du? 1,62,7, svarede én. Han havde målt sig meget nøjagtigt hjemmefra. Udenfor gik snakken. Derfor svarede mange, næsten før vi fik spurgt. De kendte efterhånden spørgsmålene. Et meget sympatisk træk, der gik igen flere gange, bør nævnes. Når vi havde 3-4 stykker inde

samtidig og spurgte, hvem af dem der spillede bedst komedie, pegede de næsten altid på hinanden og sagde: Ham der! En lille, mørkhåret fyr med spillende øjne kom ind. Hvad nu, hvis Flemming skal gi' dig en ordentlig ørefigen? spurgte Gabriel Axel. Milde Moses! svarede drengen frisk, det gør ikke noget. Så græder jeg bare! Han blev lillebror Søren!

Mens antallet af emner voksede, fik vi en masse oplysninger om skoleløjer, lærer-øgenavne, børns indstilling over for vikarer og nye lærere osv., altsammen ting, der syntes at underbygge handlingen, som vi havde udarbejdet den. Og nu begyndte finsorteringen. Højde, alder, hårfarve, sprog – alt måtte tages i betragtning. Langsomt indkredsede vi mulighederne, og så gik det løs med prøvedialoger, der viste os kandidaternes situationsfornemmelse. Om og om igen, indtil – *der* var vist noget! Aldrig skal vi glemme den dag, Steen Flensmark spillede den lille skovscene med Inger, som

var fundet. Der var Flemming! Ingen tvivl! Han var fotogén, havde fornemmelse for situationen – og ejede lige det udtryk i øjnene, som vi havde forestillet os. Prøvefilmen bekræftede antagelsen. Samtidig fandt vi Frederik og Tykke-Lars. En dejlig dag! Med hvad med Kvik? Først den sidste dag dukkede han op. Mellem flere aspiranter lyste pludselig et stort smil op under prøverne. En gang til! Jo, den var god nok. Per Geckler blev valgt til Kviks rolle – og vi tror ikke, vi kunne have været mere heldige!

Til slut et par ord til alle dem, vi måtte skuffe. Som I vil huske, understregede vi hele tiden, at vi gerne havde brugt jer alle. Men vi *havde* kun brug for 25 – og *måtte* gå frem efter bestemte retningslinier – efter vor bedste overbevisning. Vi vil gerne herigenem takke alle for den store interesse – uden den ville det simpelt hen have været umuligt at lave denne film!

Lilly og Børge Slot.

ALLE TIDERS SANG...

Pift-Pift.

Kom hid, I piger små.
Nu skal I sør'ne få
alle tiders sang – bare lyt engang,
når vi gi'r den gas
i vores lille jazzorkester.

Pift-Pift.

I dag skal vi ha' sjov. – *Pift-Pift.*
Lad vær' og sid og sov,
gamle læshest – vi er til fødselsdagstest.
Fik du tg i tegning – slet i regning,
nul i fysik og sløjd?

Det spiller ikke en trille – tag et lille
kursus i fuglefløj,
en – to – tre – *Pift-Pift.*

Sig li' som stærene – *Pift-Pift,*

og blæs på lærerne,
blæs på geografi – tysk og zoologi,
lekutierperi

og skæld og smæld og svedetimer.
Pift-Pift.

I dag skal vi ha' sjov. *Pift-Pift.*

Lad vær' og sid og sov,
gamle læshest,
vi er til fødselsdagstest!

Tekst: Børge Møller.
Melodi: Morten Reuten.

